

kommer udenfor. Det ærede Medlem har idag søgt at godtgjøre, at Bjørnbak var meget upaalidelig, i denne Smag, siger han — han har nævnet adskillige Exempler — vare Bjørnbaks Meddelelser; men jeg vil spørge, om man overhovedet kan tænke sig noget paalideligt Menneſte, hvis man vil veie dem paa denne Maade. En Mand giver en Række Meddelelser om en Række formentlige Urigtigheder, det viser sig, at en hel Del af dem ere fuldt begrundede, men at nogle af dem ikke holde Stik. Derſom dette hjemler Ret til at kalde den Mand upaalidelig, ſaa bliver der heller ikke paa det ærede Medlems Parti ret Mange tilbage af Paalidelige. Deril kommer, at Bjørnbak ſtilles ved Siden af Valgformanden, hvis gode Billie Sagen her betvivler; men jeg har jo tilladt mig at oplyſe, hvorlidet den ſamme Valgformand forſtaar at protokollere, og hvorlidet man er tvungen til paa Forhaand at anſe ethvert Ord af denne Mand for abſolut paalideligt. Dette anfægter imidlertid ikke det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ſte Valgkreds. Han erklærer Bjørnbaks Uttringer under Forhøret for upaalidelige, medens Valgformandens Erklæringer, der ere afgivne udenom, alſaa privat, ſtulle være paalidelige. Jeg forſtaar ikke, at det kan være rigtigt, medmindre man ſtaar paa det Standpunkt, at Vidner fra den ene Side veie mindre end Vidner fra den anden Side. Vi have idag hørt, at Erklæringerne fra Borgmeſter v. Schmidt i flere Henseender lode Meget tilbage at ønske. Det, ſom var et væſentligt Punkt, at der kun var een Indgang til Ridehuſet, er ſuldsændig urigtigt, ligesom det er urigtigt, at man ikke tidligere har benyttet Udgangsdøren. Jeg har fra Fabrikant Berner i Aarhus modtaget Meddelelſe om — han har været Liſkefører og maa vide Beſted — at den Dør har været brugt ved mange tidligere Valghandlinge, og naar man brugte den, var Ridehuſet et fortræffeligt Valglokale. Det ærede Medlem ſagde, at, da jeg var ſaa ny her i Thinget, burde jeg have ſpurgt mig for om adskillige Ting, inden jeg udtalte mig; det var ham uſatteligt, at jeg ikke havde ſpurgt mig for hos Andre om Forſtaaelsen af Valglovens § 40, men jeg har ſpurgt mig for hos Andre. Jeg havde en Formodning, eller jeg kan meget godt ſige, at jeg havde Viſhed for, at det ærede Medlem vilde forſøge en Fortolkning af Valglovens § 40 og bygge den paa Ordet „eller“. Jeg anede, at der var Noget at gjøre for det ærede Medlems juridiske Skarpsindighed, og ſaa mente jeg, det var ſikreſt at henvende mig til Autoriteter. Jeg har da været ſaa heldig at finde endel danſke Autoriteter, ſom anſes for meget ſtore, og iſer antager jeg, at det ærede Medlem ikke vil forkaſte ſom

Autoritet Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns 1ſte Valgkreds (Rimeſtaad). Alſaa, Spørgsmaalet er Betydningen af Ordet „eller“. Der ſtaar i Valglovens § 40: Valgliſterne ſøres ſaavidt muligt alle paa Raaringsſtedet eller i Nærheden af dette. Nu ſiger jeg, at den naturlige Betydning heraf er, at Valgliſterne ſtulle ſaavidt muligt ſøres paa Raaringsſtedet eller, hvis det ikke lader ſig gjøre, ſaa i Nærheden deraf, og kun, hvis begge Muligheder gikpe, kunne de ſøres et andet Sted. Dette er Ordets naturlige Betydning, og ſaaledes tror jeg ogſaa, at Forſlagsſtilleren i 1867, S. A. Hanſen, har forſtaaet det. Der var ingen videre Forhandling om dette Endringsforſlag paa Grund af andre ſtørre Spørgsmaal, men der er en Uttring af ham, ſom nærmest kan forſtaas ſaaledes, at Meningen var: ſørſt Raaringsſtedet, hvis det er muligt at ſøre Liſterne der, og kun i 2den Række træder et Sted i Nærheden deraf. Det var alſaa Betydningen af Ordet „eller“. Nu paaſtaar det ærede Medlem, at det er juridisk umuligt, at det kunde betyde Andet end „enten — eller“, han vil have, at det ſkal læſes — ſom „enten — eller“, men jeg vil erindre det ærede Medlem om, at vi have en Lov, der meget ofte indeholder Ordet „eller“, og det er Straffeloven, der angiver Straffene, ikke enkelte, men flere Straffearter, f. Ex. Bøder eller Fængſel. Saa har jeg ſøgt Oplyſning om, hvorledes Lovens Koncipiſter, Landſtinget og Folkethinget forſtod det Ord „eller“. Stulde det læſes ſom det ſtode „enten — eller“, eller betyder det — f. Ex., naar der ſtaar Fængſel eller Bøder, — at man ikke tager Fængſel eller i Mangel heraf Bøder, alſaa i 2den Række, ſubſidiært. I ſaa Henseende har jeg fundet, at, efterat Strafferetskommiſſionen havde endt ſit Arbejde, og Sagen var kommen ind i Landſtinget, afgaves i dette Thing en Betænkning af det paagældende Udvalg, hvori ſad Advokat Broch, Krieger, Simony, Moug og 5 andre Medlemmer, der alle fremhævede i deres Betænkning, at man ved den Orden, hvori Straffene ſtilledes, og navnlig naar Udkaſtet nævner tvende Straffe, f. Ex. Bøder og Fængſel eller omvendt, har tænkt ſig, at den Strafart, der er ſtillet forreſt, vilde være den, ſom ſtulde anvendes, naar der ikke i det enkelte Tilfælde var Dimſtændigheder, ſom tilraadede en Afvigelse. Der gaas alſaa ud fra den Opfattelſe, at Ordet „eller“, naar det ſtaar paa den Maade, betyder naturligt, at det Ord, der er nævnt forſt, ſkal man forſt følge og dernæſt det andet. (Afbrudt). Ja, vi komme ſenere til det ærede Medlem. Dernæſt blev der under Forhandlingerne her i Folkethinget ſtillet Forſlag om, at lade Bøder udgaa ſom Straf for trykte Injurier, ſaa at Straffen herfor kun ſtulde være Fængſel, og ſaa møde Thingets Jurister op i Række for at meddele, at man jo maatte huſte